

дипъ уредъ, такъвъ тероръ можтъ ли да иматъ благоприятно впечатление на когото и да е отъ Българитѣ? Можтъ ли да иматъ нѣкое благотворно влияние на другитѣ Българи извънъ Княжеството и да ги расположатъ на приближение къмъ него? Какво обаяние може да прѣдстави днесъ Княжество България за другитѣ части отъ българскый народъ, да ги привлече къмъ съединението или поне да ги настрои къмъ слушанне подобны внушения? — Народъ, който и да е, каквато и да е часть отъ народъ, както и всякой, колко-годѣ свѣсенъ, частенъ човѣкъ, бѣга отъ зло съ единственнъ цѣль да намѣри по-добро; той не желае да промѣни едно по-добро състояние на по-лоше, за какъто и да е въображаемы блага; той счита, прави си смѣткътъ и никога не си хвърля тоягтъ ако не види 40 орѣха... Съ какво може да ся полъже неприсъединенный народъ и да ся полатиса на присъединение, не съ това ли, че ще намѣри по-добры условия за едно по-спокойно и по-честито поминуване, и че гласътъ му по-охотно ще бѣде изслушванъ при рѣшаваннето на общественнѣ работы? Но дѣ ги тѣзи условия въ Княжеството? На какво друго по-честито, по-добро нѣщо има да ся наслаждаватъ въ Сѣвернѣхъ Българіѣхъ отъ другитѣ отцѣпенны отъ нѣжъ части, и особенно въ Ист. Румелия: по-малко ли плащатъ, по-малко ли войскѣ даватъ, по-голямъ свободж ли иматъ. по-свободно ли упражняватъ гражданскыѣ си правдини? Истинжъ въ Ист. Румелиѣхъ нѣматъ драгуны, но ако тѣ сж най голѣмото щастіе за българитѣ отъ Княжеството, българитѣ отъ Ист. Румелия нѣма какво да завиждатъ на това имъ щастіе!

Добытитѣ чрѣзъ прѣвратѣтъ пълномощия не сж освѣнь глохо замаскированъ абсолютизмъ. Никждѣ, никакъвъ бѣлѣгъ че управленіето на пълномощията ся е завзело и позанимало съ какво-годѣ промыслеваніе за общественното благо, за благоденствието и благосъстояніето на народа; на противъ на всякждѣ явны бѣлѣзы на онова умышленно безредіе, което най много спомага за съблазливый имотъ, — единственното съ което ся занимаватъ, като начнешъ отъ самжтъ главж на държавжтъ, до най послѣдний отъ него избранъ и поставенъ чиновникъ. Разграбваннето и пражосваннето на народный имотъ е първото, което пада въ очитѣ на всякой Вългаринъ, былъ той отъ Княжеството или не. Не сж тайнж за никой Българинъ похарченныѣ подиръ прѣвратѣтъ милионы лъвове за палаты, милионы по агитация, съ стоти-